

Sygn. akt: I C 1157/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Izabela Kaplita
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Ewelina Kulas

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r. w Prudniku

sprawy z powództwa (...) **w W.**

przeciwko **P. F.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. F. (PESEL (...)) na rzecz powoda (...) w W. (REGON (...), NIP (...)) kwotę 12.124,46zł (dwanaście tysięcy sto dwadzieścia cztery złote 46/100) w tym kwotę 1.678,48zł (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt osiem złotych 48/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty, kwotę 7.734,94zł (siedem tysięcy siedemset trzydzieści cztery złote 94/100) z umownymi odsetkami w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty i kwotę 2.711,04zł (dwa tysiące siedemset jedenaście złotych 04/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.571,74zł (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt jeden złotych 74/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00zł (dwa tysiące czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1157/13upr

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego P. F. kwoty 12.124,46zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.678,48zł od dnia 27.06.2013r. do dnia zapłaty, z umownymi odsetkami w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP od kwoty 7.734,94zł od dnia 27.06.2013r. do dnia zapłaty i z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.711,04zł od dnia 27.06.2013r. do dnia zapłaty.

Pełnomocnik powoda wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 09.12.2011r. przejął od (...) SA w W. prawo do wierzytelności z tytułu braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy nr (...) zawartej z tymże bankiem w dniu 17.03.2000r., a na wartość przedmiotu sporu składa się kwota 7.734,94zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału, kwota 1678,48zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty

niespłaconego kapitału na dzień 15.12.20011r. oraz kwota 2.711,04zł z tytułu odsetek karnych od kwoty niespłaconego kapitału liczona od dnia 16.11.2011r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

W dniu 09.09.2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód uwzględniając żądanie pozwu wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wobec skutecznie złożonego przez pozwanego sprzeciwu, w którym podniesiono zarzut przedawnienia roszczenia postanowieniem z dnia 25.09.2013r. stwierdzono utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Prudniku.

Wezwany do przedłożenia pełnomocnictwa i dowodów na potwierdzenie żądania pozwu pełnomocnik powoda w określonym terminie przedłożył pełnomocnictwo i dowody z dokumentów wraz z odpowiedzią na sprzeciw od nakazu zapłaty, w której podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, podnosząc, iż wierzytelność dochodzona przez powoda pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy kredytu odnawialnego z dnia 16.03.2004r. nr (...), który zawarty został w ramach rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 17.03.2000r. jak to zostało wskazane w uzasadnieniu pozwu. Pełnomocnik podniósł nadto, iż w niniejszej sprawie nie doszło do przedawnienia roszczenia zatem zarzut pozwanego należy uznać za chybiony.

Pismem procesowym z dnia 03.02.2014r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pełnomocnik podniósł, iż z pozwu i odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty wynika, że przedmiotem powództwa jest wierzytelność wynikająca z umowy o kredyt odnawialny nr (...) - (...) z dnia 17.03.2000r. zawartej pomiędzy pozwanym P. F., a (...) SA, a ponieważ bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 10.02.2010r. opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 03.03.2010r., sygn. akt I Co 761/10 nie dotyczył -wbrew twierdzeniu powoda - umowy kredytowej nr (...) z dnia 17.03.2000r. lecz wierzytelności wynikającej z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 16.03.2004r. zawartej pomiędzy (...) SA a pozwanym - zarzut przedawnienia jest zasadny.

Pełnomocnik podniósł, iż przedmiotem egzekucji w sprawie (...) prowadzonej od dnia 08.04.2010r. do 13.01.2012r. na podstawie ww. bankowego tytułu egzekucyjnego była więc wierzytelność z umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 16.03.2004r, a nie wierzytelność z umowy kredytowej nr (...) z dnia 17.03.2000r. W związku z tym ani złożenie przez (...) SA w dniu 10.02.2010r. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu ani wszczęcie egzekucji w dniu 08.04.2010r. na podstawie tego tytułu nie spowodowało przerwy biegu terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem tj. roszczenia z umowy kredytowej zawartej w dniu 17.03.2000r. Zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, podniesiony przez pozwanego, jest więc uzasadniony.

Zdaniem pozwanego powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwałoby na uwzględnienie nawet wtedy gdyby roszczenie z umowy kredytowej z dnia 17.03.2000r. było faktycznie przedmiotem egzekucji prowadzonej na rzecz banku na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Roszczenie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym nie jest bowiem stwierdzone orzeczeniem sądu o jakim mowa w art. 125 kc. Bankowy tytuł egzekucyjny przysługuje tylko bankowi więc nie może być zbyty i nie podlega cesji co z kolei oznacza, że bieg przedawnienia roszczenia, którego dotyczy ten tytuł liczy się osobno dla każdego podmiotu tj. dla banku i dla nabywcy wierzytelności. Gdyby zatem bank przerwał bieg przedawnienia przez wszczęcie egzekucji komorniczej na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, to przerwałby go tylko „dla siebie”. Dla nabywcy natomiast, po sprzedaży wierzytelności przez bank, bieg terminu przedawnienia biegłby od daty wymagalności długu tj. od daty upływu terminu wypowiedzenia umowy kredytowej przez bank.

Wbrew stanowisku powoda nie w każdym przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego bieg terminu przedawnienia roszczenia zostaje przerwany, a po przerwie rozpoczyna się od nowa. Takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 10.10.2003r, sygn. akt II CK 113/02 a także w wyroku z 14.04.2011 r, sygn. akt IV CSK 439/11 stwierdzając, że do oceny skutków prawnych wniosku o wszczęcie egzekucji w razie jej umorzenia ex lege (na podstawie art. 823 kpc.) stosuje się odpowiednio przepis art. 182 § 2 kpc. w zw. z art. 13 § 2 kpc. Zdaniem Sądu Najwyższego „przepis art. 182 § 2 kpc. stanowi wyraźne opowiedzenie się ustawodawcy aby beczynność osoby dochodzącej roszczenia przed sądem nie obciążała drugiej strony postępowania. Jeżeli więc, pomimo wszczęcia

procesu, postępowanie zostaje umorzone ze względu na beczynność powoda, to pozew nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Oznacza to, że przedawnienie, które zostało przerwane na skutek wniesienia powództwa, traktuje się tak jakby tej przerwy nie było (...) W literaturze przedmiotu słusznie wskazuje się, że przepis art. 182 § 2 kpc powinno się stosować odpowiednio do art. 823 kpc. W orzeczeniach tych Sąd stwierdził więc, że przerwę przedawnienia traktuje się tak jakby jej nie było ze względu na bierne zachowanie powoda, które jest wyrazem jego woli.

Zdaniem pozwanego taki sam rezultat tzn. zniweczenie skutków przerwy terminu przedawnienia nastąpi w razie umorzenia egzekucji na wniosek wierzyciela (art. 825 kpc.) a to na podstawie stosowanego odpowiednio art. 203 § 2 kpc. w zw. z art. 13 § 2 kpc. Cofnięcie wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela jest bowiem, podobnie jak w przypadku powoda cofającego pozew, wynikiem jego woli i chęci zakończenia postępowania a wobec tego nie ma podstaw by wierzyciel korzystał z przywileju przerwy biegu przedawnienia i powinien ponieść takie same skutki jak powód, który cofnął pozew.

Pełnomocnik powoda dodał nadto, iż powód w ogóle nie przedłożył umowy o kredyt, z której wynika roszczenie dochodzone pozwem tj. umowy z dnia 17.03.2000r., nie przedstawił również żadnych dowodów na okoliczność, że kredyt wynikający z tej umowy został postawiony w stan natychmiastowej wykonalności lecz nie został spłacony i w związku z tym bank wypowiedział umowę kredytową, nie wykazano, że kredyt został wypowiedziany i kiedy upłynął okres wypowiedzenia, a w konsekwencji czy roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne i kiedy stało się wymagalne, a tylko wymagalny i niespłacony kredyt mógł być przedmiotem cesji na rzecz powoda. Przedłożone przez powoda pismo (...) z dnia 13.01.2012r. zawiadamiające pozwanego o tym, że bank na podstawie umowy z dnia 09.12.2011r. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda, nie stanowi dowodu, że spełnione zostały ww. warunki pozwalające na dokonanie cesji, pozwany zaś zaprzecza, że takie zawiadomienie zostało mu doręczone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Poprzednik prawny pozwanego (...)SA w W. zawarła z pozwanym P. F. w dniu 17.03.2000r. umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) (numer nadany w systemie bankowym), zaś numer rachunku bankowego oznaczony jest nr (...), natomiast w dniu 16.03.2004r. została pomiędzy tymi stronami zawarta w ramach rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego umowa o kredyt odnawialny nr (...).

Dowód: umowa o kredyt odnawialny K 41-42

Na skutek niedotrzymania postanowień ww. umowy, tj. braku wnoszenia systematycznych wpłat w dniu 03.09.2009r. bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytu odnawialnego. Zgodnie z §18 umowy bank miał prawo wypowiedzieć umowę, a okres wypowiedzenia wynosił 30 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia. Pozwany otrzymał wypowiedzenie w dniu 07.09.2009r. zatem w dniu 7.10.2009r. umowa została skutecznie wypowiedziana a roszczenie stało się wymagalne.

Dowód: kopia pisma o wypowiedzeniu umowy kredytu odnawialnego

z dnia 03.09.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru K 44-45

W dniu 10.02.2010r. (...) S.A. wystawił przeciwko pozwanemu Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...). W dniu 10.02.2010r. ww. Bank złożył wniosek o nadanie BTE sądowej klauzuli wykonalności. Sąd Rejonowy w Opolu w dniu 03.03.2010r. nadał BTE nr (...) sądową klauzulę wykonalności.

Następnie, w dniu 8.04.2010r. (...) S.A. wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Powyższe postępowanie prowadzone było nieprzerwanie do dnia 13.01.2012r. tj. do wydania przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Opolu postanowienia w sprawie o sygn. akt (...) o umorzeniu postępowania na podstawie art. 825 kp.c. Umorzenie niniejszego postępowania nastąpiło na podstawie wniosku banku (...) S.A. w związku z dokonaniem na rzecz (...) cesji wierzytelności przypadającej w stosunku do Pozwanego w dniu 09.12.20011r. Na dzień zbycia wierzytelności bankowi przysługiwała wierzytelność w kwocie łącznej 9.413,42zł w tym kwota 7734,94zł

z tytułu niespłaconego kapitału oraz kwota 1.678,48zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 10.02.2010r., K 46
- wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności z dnia 10.02.2010 r., K 47
- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu egzekucyjnemu z dnia 3.03.2010 r., K 48
- wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 8.04.2010 r., K49
- wniosek o umorzenie egzekucji z dnia 3.01.2012 r., K 50
- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 13.01.2012 r. K51
- wyciąg z rejestru funduszy K 18
- umowa sprzedaży wierzytelności wraz z aneksem K 23-30

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej podnieść należy, iż stosownie do ciężącego na powodzie obowiązku udowodnienia podnoszonych przez niego twierdzeń w pozwie należność dochodzona pozwem została należycie wykazana i udowodniono w oparciu o dowody z dokumentów, iż owa wierzytelność aktualnie należy się powodowi. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego niewątpliwie wynika, iż powód nabył skutecznie wymagalną i nieprzedawnioną wierzytelność od (...) SA w łącznej w kwocie 12.124,46zł. Wbrew temu do podnosił pełnomocnik pozwanego wykazano w niniejszym postępowaniu dowodami z dokumentów fakt wypowiedzenia umowy kredytu odnawialnego (załączono też dowód odbioru przez pozwanego wypowiedzenia), następnie podjęte czynności zmierzające do egzekucji tegoż świadczenia, a następnie zbycia tejże wierzytelności nowemu podmiotowi.

Odnosząc się do podniesionego w sprawie zarzutu przedawnienia to Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej przychylając się w pełni do zdania powoda, a mianowicie, że zarzut przedawnienia w niniejszej sprawie należy uznać za chybiony. Sąd podzielił argumentację powoda, który wdając się w polemikę z zapatrywaniami pozwanego co do oceny skutków umorzenia postępowania egzekucyjnego dla przedawnienia roszczenia słusznie podniósł, iż umorzenie egzekucji komorniczej z wniosku (...) S.A. było niezbędne dla dochodzenia przez kolejnego wierzyciela - powoda - (...) należności z przedmiotowej umowy kredytu odnawialnego. Istotnie, zgodnie z art. 192 pkt 3 k.p.c. w procesie w przypadku zbycia w toku sprawy prawa objętego sporem (np. na skutek cesji wierzytelności) postępowanie jest nadal kontynuowane z udziałem dotychczasowych stron bez żadnych negatywnych konsekwencji dla nabywcy. W szczególności zbycie nie pociąga za sobą braku legitymacji procesowej po stronie zbywcy. Nabywca może ponadto wejść w miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. W konsekwencji zbywca nie ma obowiązku cofnięcia pozwu (co spowodowałoby, że pozw nie wywołałby żadnych skutków prawnych zgodnie z art. 203 § 2 k.p.c.), a nabywca wniesienia nowego pozwu. Jednakże co potwierdził w swej uchwale Sąd Najwyższy - powyższy przepis nie ma zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym (por. uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 5 marca 2009 r., III CZP 4/2009, LexPolonica nr 2010704). W związku z tym w przypadku zbycia prawa przez wierzyciela w toku egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikowi, nabywca nie może wejść do toczącego się postępowania egzekucyjnego, nawet jeśli uzyska klauzulę wykonalności z przejściem uprawnień na jego rzecz. Wierzyciel nie posiada natomiast legitymacji do dalszego prowadzenia egzekucji. W takim przypadku nabywca wierzytelności musi złożyć nowy wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi. Jednocześnie poprzedni wierzyciel powinien złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi. W tym przypadku cofnięcie wniosku egzekucyjnego nie stanowi woli rezygnacji z prowadzenia

egzekucji przez wierzyciela, tylko jest wymuszone okolicznościami. Jeśli wierzyciel nie cofnie wniosku, naraża się faktycznie na wszczęcie przeciwko niemu postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Wynik takiego postępowania jest z góry przesądzony, gdyż na skutek cesji wierzytelności wierzytelność nie może być egzekwowana przez poprzedniego wierzyciela. Poprzedni wierzyciel jest więc niejako zmuszony do złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego. W konsekwencji postępowanie zostaje umorzone na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. W postępowaniu rozpoznawczym zostały przewidziane odpowiednie mechanizmy (art. 192 pkt 3 k.p.c.), które w przypadku zbycia prawa objętego sporem w toku sprawy przez stronę pozwalają na kontynuowanie postępowania bez negatywnych skutków po stronie nabywcy prawa. Takich mechanizmów brakuje w postępowaniu egzekucyjnym. W konsekwencji przyjmując należy, iż art. 203 § 2 k.p.c. nie może być odpowiednio stosowany w postępowaniu egzekucyjnym jeśli cofnięcie wniosku o wszczęcie egzekucji zostało spowodowane zbyciem prawa przez wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego, gdyż w przeciwnym razie wierzyciele nie mogliby swobodnie korzystać z przysługujących im uprawnień do zbycia wierzytelności i byłiby zmuszeni do wstrzymania się z cesją wierzytelności do zakończenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi lub liczyć się z tym, że złożony przez nich wniosek egzekucyjny nie spowodował przerwania biegu przedawnienia i roszczenie uległo przedawnieniu. Zważywszy też należy, iż skutki wskazane w art. 203 § 2 k.p.c. są bardzo poważne - całkowite unicestwienie skutków prawnych związanych ze złożeniem pisma, w tym także co do przerwania biegu przedawnienia roszczenia. W związku z powyższym należy uznać, iż wniosek egzekucyjny cofnięty przez wierzyciela na skutek zbycia przez niego prawa w toku egzekucji powoduje przerwanie biegu przedawnienia roszczenia w nim wskazanego. Zgodnie z art. 124 § 2 k.p.c. termin przedawnienia rozpoczyna swój bieg dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

W wyroku z dnia 11 grudnia 2009r., V CSK 184/09 (Lex nr 553748) Sąd Najwyższy przyjął, że zgodnie z art. 509 § 2 k.c. wierzytelność przechodzi na nabywcę ze wszystkimi właściwościami, przywilejami i brakami. Oznacza to, że jeśli w odniesieniu do przelanej wierzytelności termin przedawnienia jest przerwany i nie biegnie, cesjonariusz także uzyskuje ją w takim kształcie. Nie ma żadnych przepisów, które by wyłączały te ogólne zasady w stosunku do przelewu wierzytelności banków. Bank zbył wierzytelność za skutkiem na dzień 09.12.2011r. Od tego dnia prowadzone przez bank postępowanie egzekucyjne nie było już dla niego czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia, gdyż roszczenie to mu już nie przysługiwało. Zatem od dnia 09.12.2011r. zaczął swój bieg na nowo termin przedawnienia, który jednak w niniejszym przypadku wynosi 2 lata, a nie jak podnosił pełnomocnik powoda 3 lata z art. 118kc. W myśl bowiem art. 731kc roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem 2 lat. Wobec tego, iż pozew został złożony w dniu 27.06.2013r. nie upłynął zatem ów 2 -letni liczony od dnia 09.12.2011r. termin przedawnienia. Oznacza to z kolei, że powód w dniu 9.12.2011r. nabył przedmiotową wierzytelność, która wbrew zarzutom pozwanego nie jest przedawniona.

Odnosząc się jeszcze do zarzutu jakoby przedmiotem objętym pozwem była wierzytelność inna, a mianowicie wynikająca z umowy z dnia 17.03.2000r. czyli z umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) podczas gdy postępowanie klauzulowe i egzekucyjne dotyczyło wierzytelności z umowy kredytu odnawialnego z dnia 16.03.2004r. to podnieść należy, iż powód wyjaśnił tę kwestię w sposób dostateczny. Wprawdzie z uzasadnienia pozwu złożonego w trybie elektronicznym wskazano, iż dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty z tytułu umowy nr nr (...) z dnia 17.03.2000r. to w piśmie złożonym wraz z pozwem i dowodami w sprawie przed tut. sądem wyraźnie wskazano, iż dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy kredytu odnawialnego z dnia 16.03.2004r. nr (...), który zawarty został w ramach rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego czyli umowy z dnia 17.03.2000r. Oczywistym jest bowiem, że umowa kredytu odnawialnego jest integralnie związana z faktem posiadania rachunku bankowego, a więc w powiązaniu z umową o rachunek bankowy, gdyż kredyt odnawialny z istoty swej przydzielany jest tylko posiadaczowi rachunku.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż powód wykazał skutecznie nabycie wierzytelności dochodzonej pozwem, która w ocenie sądu jest wymagalna i nieprzedawniona, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości i zasądzeniem od pozwanego na rzecz powoda (...) w W. kwoty 12.124,46zł, w tym kwoty 1.678,48zł (kwoty odsetek karnych naliczonych przez bank od kapitału niespłaconego na dzień 12.15.2011r.) z ustawowymi odsetkami od

dnia wniesienia pozwu tj. 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty, kwoty 7.734,94zł tytułem niespłaconego kapitału z umownymi odsetkami w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty i kwoty 2.711,04zł z tytułu odsetek karnych naliczonych od kwoty kapitału niespłaconego od dnia 16.11.2011r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2013r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadnia przepis art. 98kpc statuujący zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.571,74zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 152zł z tytułu opłaty sądowej, kwotę 2,74zł tytułem opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności, kwotę 17zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 2.400,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.